

זוהי נעמה דלל, הילדה מאשקלון, אשר המישטרה

חושדת כי מתה מן המכות שספגה מידי הוריה

בנעמה. שאלתי אותה מדוע אמרה שהיא כרוור לה שמה שקרה עם נעמה היה צפוי. היא ענתה לי שאכן אמרה כך. מדוע לא דאגת שזה לא יקרה? שאלתי אותה. הופאה אמרה לי: מה יכולתי לעשות? זו לא ילדה שלי". יעקב דלל מבקש לספר שאולי הנכדה שלו נעמה מתה מאותן סיבות מיסטריות שגרמו למותה של נכדה אחרת שלו לפני כשנה. "אולי זה משוה מרים. התינוקת של מרים מתה גם היא באופן מיסטריוזי. אולי זו אותה סיבה שגרמה למותה של נעמה?" שואל יעקב דלל.

אך איש מכני המישטחה אינו מאמין כי יוסף פגע בבתו. "יוסף אהב הרבה את נעמה ואת שאר ילדיו", אומר יעקב דלל, "הוא עזב את עבודתו הקודמת ועבר כנהג מחלק בלונים גז בפז גז. קודם הוא היה בא הביתה אחרי יומיים של מישמרת. הוא עזר למרים לתת אוכל לילדים וטיפל בהם".

סיבות מיסטריות

פ יוסף דלל, בן ה-33, שדומה במיבנה גופו הרחב לאביו, היה סוחר בשרות בתייהסוהר. האם ייתכן שהתנהג אל בתו הפעוטה נעמה, כמו שנאלץ להתנהג בעבר עם האסירים?

יעקב דוחה אפשרות זו: "יוסף התחתן עם מרים כשהיא היתה בת 18. מאז עברו 10 שנים. במשך חמש שנים לא היו להם ילדים. היתה זו תקופה ארוכה של עקרות. הם אהבו מאוד את שלושת הילדים שלהם. אולי חנית, בת השלוש, היא אשר עשתה את הסימנים החוליים לאחותה נעמה".

האם גם לפני יותר משנה, כשנתגלו שברים בנעמה של נעמה, גרמה אותם אחותה חנית, שהיתה אז בת שנתיים? יעקב דלל אינו זוכר איך זה קרה בדיוק, אך השכנה שימחה מוכנה שוב לעזור: "היו לה שברים בורוע. אולי הילדה נפלה, או שדחפו אותה". יעקב דלל אינו מסתפק בהסבר הזה. הוא כועס על כך שחוקרי המישטרה טענו באוזני השופט, שדן בבקשת

על גופה של הילדה, סימנים המעידים כי פעלו נגדה כאלמות? השכנה ממרתת להשיב: "גם לי, שאני אשה ולא ילדה, אם נוגעים בי, נשארים סימנים על גופי". יעקב דלל מאשר בתנועת ראשו את העדות של השכנה ומוסיף: "היא היתה מאוד עדינה. רזה מאוד. לא היתה אוכלת, רק שמנת. בעבר היתה מאושפוט בבית-חולים. ילדה חולנית". לפני כשנה הובאה נעמה לבית-החולים כששברים בגופה. ממה נבעו השברים?

"אני לא יודע", אומר הסבא, "אולי נפלה, אולי הפילו אותה ילדים אחרים. אני יודע שלא שמו אותה בגכס". שלמה חלק, הגיס של יוסף דלל, מבקש להסביר: "הילדה היתה חולנית. התעלפה..."

גומי באורך של מיטה, ומי יודע אם לא גרמו לה את הנזקים שהביאו למותה אחרי כמה שעות".

לדברי השכנה חזרו האם והבת מן הכריקה לפני השעה אחת כצהריים. "באותו יום ראיתי את הילדה", מרגישה שימחה. "היא היתה במצבירוח טוב, בשעה ארבע אחרי הצהריים הועיק אותי יוסף דלל. הוא זעק לעורה. אמר שנעמה התעלפה וביקש להביא אותה לבית-החולים. שכן אחר, פינחס ביטון, לקח אותם לבית-החולים. אחרי שלוש-ארבע שעות הילדה נפטרה".

היכן היתה מרים, האם, כאשר יוסף הועיק עורה? "מרים ירדה למכולת לקנות סיגריות. היא עזבה את היריה לכמה דקות. אז קרה שהילדה התעלפה..."

ילדה זו הונתה למות

נעמה עומדת ליד אמה, מרים. אביה, בחולצה לבנה, מחזיק בזרועותיו את בנו של אחד מאחיו. משמאל ליוסף דלל נראה גיסו. בני מישטחת דלל, בראשות הסבא יעקב, ניסו לשכנע את השוטרים לשחרר את יוסף ומרים.

נעמה והוריה תמונה זו צולמה לפני פחות משבועיים. היה זה במסיבת יום-ההולדת השני של נעמה. סביב השולחן ישבו כל בני המישטחה, פרט לסבא יעקב, שהיה חולה למי דבריו.

הרופאים שטיפלו בנעמה בבית-החולים מסרו את ההודעה על מותה למישטרה. אז יצא פקד אברהם ברילי, ראש אגף הקירות באשקלון, עם אנשיו, לגבות עדויות מהמעורבים בעניין. סבא יעקב דוחה כל אפשרות של אלימות מצד בנו יוסף דלל כלפי נעמה. "גם אני אף פעם לא פגעתי באחד מ-11 הילדים שלי", הוא אומר. "לא נתתי להם אפילו סטירה". מריסל זורר

המעצר של הורי הפעוטה, שלמישטרה נודע שיוסף דלל האב, נהג להכות את בתו נעמה כמקל, עוד בהיותה בת שלושה חודשים. "מדוע לא התערבתם?" שאל השופט את נציג המישטרה בבית-המשפט, כך מספר יעקב דלל ומוסיף: "השוטר ענה: לא היתה תלונה, אדוני השופט". הגיס שלמה מספר כי ביקר השבוע את רופאת-הילדים שטיפלה בזמנו

לכן העבירו אותה למטפלת-אומנת. אחרי שבועה חודשים בערך החזירו את התינוקת למרים, האם. סבתה של הפעוטה מקשיבה כל העת לשיחה. האם גם היא מסרה את אחר מ-11 ילדיה למטפלת, כשהתקשתה בניהול הבית? "לא, משיבה הסבתא. טיפלתי בכלום בעצמי. מדוע מסרו את נעמה למטפלת? היא היתה ילדה חולה. אמא שלה לא הצליחה לטפל בה".

איך זה יכול להיות שכל זמן שנעמה היתה עם אמה היא הרגישה טוב ואף נראתה כצהריים, כשהיא במצבירוח טוב, ופיתאום מתה? האם ייתכן שבמשך אותן הדקות שנשא איתה לבד בביתו פגע בה אביה? השכנה משיבה: "לא! כנראה שהיא מתה כתוצאה מהמאמץ שאילצו אותה לעבור בכריקה במכוון". מדוע, אם כן, נראו סימנים כחולים

תחילת השבוע, התאספו 27 בני מישטחת דלל מאשקלון בדירת סבא יעקב וסעדו על שולחן. שולחן היה עמוס עוגות ופירות. ילדים שהתרוצצו בחדר היו לבושים בגדים חגיגיים. מבין 30 הנפשות שמכללת מישטחת דלל חסרו באותו קרב שלוש.

שניים מהנעדרים הם יוסף ומרים דלל, שנאלצו להישאר בבית-המעצר על פי פקודת שופט בית-המשפט השלום. השלישית, שלא תשתתף עוד לעולם בסעודות המישטחתיות בביתו של סבא יעקב היא נעמה, בתם של יוסף ומרים. הילדה בת השנתיים קברה לפני שלושה ימים בבית-העלמין באשקלון.

סבא יעקב, בן 53, עדיין חוק. מבנה גופו ענקי. האיש, שעלה לפני 33 שנה מעיראק, עבד במשך שנים רבות בשירות בתייהסוהר. עכשיו הוא נציגיונר, הנהנה מן המישטחה הענפה שבראשה הוא עומד. ליעקב 11 ילדים, נכדים רבים. כולם נוכחים בסעודה המסורתית שנערכה אחרי קבורתה של הנכדה נעמה.

הוריה של נעמה נעצרו כחשודים בגרימת מותה, אך הסבא טוען בלהט: "לא, יוסף לא עשה את זה. אם היה קורה רבו כזה, הייתי יודע ולא הייתי שותק. בני לא פגע בנכדה שלי, נעמה. היא היתה כליכך עדינה". כפי ידו הימנית של יעקב דלל, הסבא, נתונה בתחושת. "היו שם בתחנת המישטרה 60 אנשים בערך. השוטרים נתנו מכות לכלום", הוא מספר. "כל בני המישטחה שלנו קיבלו מכות. התקוטטנו אחרי שהם עצרו את בני יוסף ואת אשתו מרים".

אולי בגלל הבדיקה

ס בא יעקב משגר שליח, כדי להביא אל ביתו את שימחה זרד, שכנתם של יוסף ושל מרים דלל. השכנה, אשה רזה, בתחילת שנות השלושים שלה, משתדלת לתאר באופן משכנע את התרחשות המאורעות הטרגיים בבית הוריה של נעמה. "הילדה נלקחה על-ידי האם מרים, למכון להתפתחות הילד באשקלון. שם העלו אותה על גלגל